

ISSN - 2448 - 9883

PROCEEDINGS

International Conference
on
Contemporary Management (ICCM) - 2015

“Driving Productivity through Knowledge & Innovation”

Volume - II

Faculty of Management Studies & Commerce
University of Jaffna, Sri Lanka
11th & 12th, June 2015

விஞ்ஞான உண்மையை நோக்கிய எமில்டுர் ஹைமின் மெய்யியல் அணுகுமுறை

சி.நிறோசன்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையானது எமில்டுர்ஹைமினால் முன்வைக்கப்பட்ட விஞ்ஞான முறையியல் எதிரியானது சமூக மெய்யியல் ஆய்வுகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினை மதிப்பீடு செய்வதாக அமைகின்றது. டுர்ஹைமினுடைய மெய்யியல் அணுகுமுறைகள் சிறந்ததொரு முறையியல் மாதிரியாக; இன்றும் பல்வேறு ஆய்வாளர்களினால் எடுத்தாளப்படுவதாக அமைந்துள்ளன. சமூக விஞ்ஞானத்தில் பௌதீக விஞ்ஞானப் படிமுறைகளைப் புகுத்தி அனுபவ ரீதியான தரவுகள் மூலம் சமூகத்தின் நடைமுறைகளை ஆராய முடியும் என்ற புலனெறிவாத நோக்கின் அடிப்படையில் எமில்டுர்ஹைமினுடைய முறையியல் மாதிரிகள் அமைந்திருந்தமை இதற்கு முக்கிய காரணம் எனலாம். மேலும் டுர்ஹைமினுடைய அணுகுமுறையில் சமூகத் தோற்றப்பாடுகளே சமூக மெய்மைகளாக இனங்காணப்பட்டு அவை சமூகவியலின் ஆய்வுப் பொருளாக வரையறை செய்யப்பட்டன. அத்தகைய சமூக மெய்மைகள் குறித்த ஆய்வில் விஞ்ஞான முறைகளின் பிரயோகத்தினை டுர்ஹைமினுடைய முறையியல், செயற்பாட்டியல் பகுப்பாய்வு, தற்கொலை என்பன பற்றிய ஆய்வுகள் பிரதிபலித்து நிற்கின்றன.

“இயற்கை விஞ்ஞானங்கள் எத்தகையதொரு முறையியலினால் அணுகப்படுகின்றதோ அத்தகையதொரு முறையியலாலேயே சமூக விஞ்ஞானங்களும் அணுகப்பட வேண்டும்” என வாதிட்ட டுர்ஹைம் சமூகம் குறித்த ஆய்வுகளில் விஞ்ஞான முறைகளைப் பிரயோகப்படுத்துவதில் ஓர் புதிய பரிணாமத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தார். அவ்வாறு சமூகத் தோற்றப்பாடுகளை விஞ்ஞான முறையியல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு டுர்ஹைம் அணுகியமையானது சமூகவியல், மானுடவியல் போன்ற புதிய துறைகளின் பரிணாமத்திற்கு வித்திட்டது. இதுவே அவருக்கு 'நவீன சமூகவியலின் தந்தை' எனும் சிறப்பினைப் பெற்றுத் தந்தது. இந்த வகையில் புலனெறிவாத நோக்கில் அமைந்த டுர்ஹைமின் சமூக விஞ்ஞான முறையியல் குறித்த சிந்தனைகளையும், அவற்றின் வளர்ச்சியையும், அவை தொடர்பான விமர்சனங்களையும் பகுப்பாய்வு செய்வதாக இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது. இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையானது விபரண முறை, பகுப்பாய்வு முறை, விமர்சன முறை என்பவற்றின் துணைகொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்விற்குரிய தரவுகள் டுர்ஹைமினுடைய சமூகவியல் பங்களிப்புகள் சார்ந்த நூல்கள் கட்டுரைகள் போன்ற இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் ஊடாக பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

திறவுச்சொற்கள்: புலனெறிவாதம், விஞ்ஞான முறையியல், சமூக மெய்மைகள், செயற்பாட்டியல் பகுப்பாய்வு,

தற்கொலைஅறிமுகம்

எமில்டுர்ஹைமினால் முன் வைக்கப்பட்ட விஞ்ஞான முறையியல் மாதிரியானது சமூக மெய்யியல் ஆய்வுகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினை மதிப்பீடு செய்வதே இவ் ஆய்வின் பிரதான நோக்கமாக அமைகின்றது. பொதுவாக சமூக விஞ்ஞானங்கள் அகவயத் தன்மை

வாய்ந்தவையாக, நிச்சயமற்ற நிகழ்தகவான முடிவுகளைப் வெளிப்படுத்து பவையாகவே கண்டு கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. எனினும் சமகாலத்தில் இந்நிலை மாற்றமுற்று புள்ளிவிபரவியல் கணிப்பீட்டு முறைகள் மூலம் சமூக விஞ்ஞானங்கள் தமது புறவயத் தன்மையினை அதிகரித்து வருகின்றன. இதற்கு டுர்ஹைமினது சமூகவியல் அணுகுமுறைகள் சிறந்ததொரு அடித்தளத்தினை

வழங்கியிருந்தன. ஓர்ஹைமினுடைய இந்த நோக்கு நிலை புலனெறிவாத நோக்குநிலை என்று கூறவேண்டும். புலனெறிவாத நோக்கு சமூகத்தினை பொதுவிதிகளின் அடிப்படையில் செயற்படுகின்ற பௌதீக உலகு போன்ற நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. “சமூக விஞ்ஞானத்தில் பௌதீக விஞ்ஞானப் படிமுறைகளைப் புகுத்தி, அனுபவ ரீதியான தரவுகளின் வழி சமூகத்தின் நடைமுறைகளை ஆராய முடியும்” என்ற புலனெறிவாத நோக்கு ஓர்ஹைமினுடைய சமூகவியல் அணுகுமுறைகளுக்குப் பின்னணியாக அமைந்தது.

ஆய்வின் கருதுகோள்

புலனெறிவாத அடிப்படைகளைப் பின்னணியாகக் கொண்ட ஓர்ஹைமினுடைய விஞ்ஞான உண்மையினை நோக்கிய மெய்யியல் அணுகுமுறையானது சமூக விஞ்ஞானங்களின் வளர்ச்சிக்கு பெரும்பங்காற்றியுள்ளது.

ஆய்வு முறையிலும், தரவு சேகரித்தலும்

இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையானது விபரண முறை, பகுப்பாய்வு முறை, விமர்சன முறை என்பவற்றின் துணைகொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்விற்குரிய தரவுகள் ஓர்ஹைமினுடைய சமூகவியல் பங்களிப்புக்கள் சார்ந்த நூல்கள் கட்டுரைகள் போன்ற இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் ஊடாக பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வின் பின்னணியும், முக்கியத்துவம்

“பௌதீக விஞ்ஞானங்கள் எத்தகையதொரு முறையியலால் அணுகப்படுகின்றனவோ அத்தகையதொரு முறையியலாலேயே சமூக விஞ்ஞானங்களும் அணுகப்பட வேண்டும்” என்ற புலனெறிவாத நோக்கிலமைந்த ஓர்ஹைமினுது புரட்சிகரமான சிந்தனைகள் அவரை 19ம் நூற்றாண்டின் முதன்மை வாய்ந்த சமூகவியலாளராக இனங்காட்டியது. அதுவே அவருக்கு 'நவீன சமூகவியலின் தந்தை' என்ற சிறப்பினையும் பெற்றுத்தந்தது. சமூகவியல், மானுடைய ஆகிய துறைகளின் உருவாக்கத்திற்கு ஓர்ஹைமினுது பங்களிப்புக்கள் முதன்மையானவையாக அமைந்தன. சமூகத் தோற்றப்பாட்டு உண்மைகளைக் கண்டறிவதற்கான இவரது மெய்யியல் அணுகுமுறைகளும், அவ்

அணுகுமுறைகளின் வழி கல்வி, குற்றவியல், மதம், தற்கொலை போன்ற சமூகத் தோற்றப்பாடுகள் குறித்து அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளும் சமூகம் சார்ந்த ஆய்வுகளின் விஞ்ஞானத் தன்மையை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தன என்பன. மேலும் அவரது அணுகுமுறைகள் தொடர்பாக விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள பொழுதிலும், அவ் அணுகுமுறைகள் இன்றும் சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுகளில் முதன்மையானவையாக எடுத்தாளப்படுகின்றன. இந்த வகையில் ஓர்ஹைமினுடைய அணுகுமுறைகளினையும், அதன் பிற்பட்ட வளர்ச்சியையும், அதற்கெதிரான விமர்சனங்களையும் பகுப்பாய்வு செய்யும் இவ்வாய்வு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

பகுப்பாய்வு

ஓர்ஹைமினுது சமூகம் குறித்த ஆய்வுகளில் சமூக மெய்மைகள் அல்லது சமூக உண்மைகள் என்ற எண்ணக்கரு முதன்மையான இடத்தினைப் பெறுகின்றது. அந்த வகையில் ஓர்ஹைம் “சமூகவியலின் ஆய்வுப் பொருள் சமூக மெய்மைகளே என்றும் அவை தனிமனிதர்களுக்கு வெளியே அமைந்து அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஒரு பொருளாக ஆராயப்பட வேண்டும் எனவும்” வலியுறுத்துகின்றார். இத்தகைய சமூக மெய்மைகள் அல்லது சமூக நேர்வுகள் குறித்த விஞ்ஞான ரீதியான கற்கையே (Sociology is a scientific study of social facts) சமூகவியல் என்பது ஓர்ஹைமினுது நிலைப்பாடாகும்.

இறுதியான சமூக யதார்த்தம் தனியன் அல்ல; குழு என்பதே ஓர்ஹைமின் உறுதியான கருத்தாகும். சமூக உண்மைகள் தனியன்களின் உண்மைகளாக குறுக்கி நோக்கப்பட முடியாதவை என்றார். இக்கருத்து ஸ்பென்ஸரின் தனிமனித வாத்திற்கு எதிரானதாகும். இந்த வகையில் ஓர்ஹைம் சமூகத் தோற்றப்பாட்டினையே சமூக மெய்மை எனக் குறிப்பிட்டார். அதாவது சமூகத்துடன் தொடர்பான நிகழ்வை அல்லது விடயத்தை சமூக மெய்மை குறித்து நிற்கின்றது. சமூக மெய்மை என்பது அவரது கருத்தில் 'பொருள்' ஆகும். எனினும் இந்த சமூக வாழ்வின் யதார்த்தங்களை பௌதீக அல்லது உளவியற் பகுப்பாய்வுகளின் வழி விளக்குதல் சாத்தியமில்லை என்பது ஓர்ஹைமினுது சமூக மெய்மை பற்றிய பிரதான கருத்தாகும்.

உதாரணமாக சாப்பிடுதல், நீர் அருந்துதல்,

உறங்குதல் என்பவை தனிமனிதனுடன் நட்டிப்புடையவை. அவை சமூக மெய்மைகளாக அணிக்கப்பட முடியாதவை. மாறாக தனியொரு மனிதனை மாத்திரம் காரணம் காட்டிவிட முடியாத சமூக நிகழ்ச்சிகளும் காணப்படத்தான் செய்கின்றன. ஏனெனில் அவற்றுக்கு சமூகம் மற்றும் அதன் பகுதிகளான அரசியல், மதம், இலக்கியம் என்பவைகளே காரணங்களாக அமைகின்றன. அத்தகைய நிகழ்ச்சிகளே சமூக மெய்மைகள்.

மேலும் சமூக மெய்மைகளே தனிமனித செயற்பாடுகளை நிர்ணயிக்கின்றன. அதாவது சந்திக்கும், உணரும் வழிவகைகளும், செயற்பாடும் ஒரு தனியனுக்கு புறத்தேயிருந்து தரப்படுவன. உதாரணமாக சமூகத்தில் ஒரு தனிமனிதன் மகனாக, சகோதரனாக, கணவனாக, தந்தையாக கடமைகளைச் செய்தல்; சமய அனுட்டானங்கள், பொது ஒழுக்கம், தொழில் அறம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். உறுதியான சமூக அமைப்புக்கள் இல்லாத பொழுதிலும் கூட இந்த சமூக மெய்மைகள் நிலவுகின்றன. இவை தனிமனிதனுக்குக் புறத்தே சமூகத்தினால் கடமைகளாக வரையறுக்கப்பட்டு வழக்கத்திலும் சட்டத்திலும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஓர்ஹைமிற்கு முந்திய சிந்தனையாளர்கள் சமூக உண்மைகளை எண்ணக்கருக்களாகவே கருதியிருந்தாலும் ஓர்ஹைம் அவற்றைப் பொருட்களாகவே கண்டார். ஓர்ஹைமைப் பொறுத்தவரை அனைத்து அறிவுக் கூறுகளும் பொருளில் உள்ளடங்கியிருந்தன. அவற்றினைத் தனித்து உளச் செயற்பாட்டினால் மாத்திரம் விளக்கிக்கொள்ள முடியாது. மனதுக்குப் புறத்திலிருந்து எண்ணக்கருவுக்கான தரவுகளைப் பெறவேண்டியுள்ளது. அவதானங்கள், பிசோதனைகளின் வழி பெறப்படும் தரவுகளில் இருந்தே சாத்தியமான, உயர்ந்த அறிவுத் திறனைப் பெறமுடிகின்றது. அதாவது சமூகம் பற்றிய கற்கைகள் அகக்காட்சி முறையில் தங்கியிருக்க முடியாது என ஓர்ஹைம் அழுத்திக் கூறினார். அந்தவகையில் சமூகவியலில் உளவியல் அம்சத்தை அவர் நிராகரித்திருந்தமையானது முயவ்யத்தன்மையை அதிகரிக்கச் செய்தது. இவரது கருத்துப்படி சமூகத் தோற்றப்பாடு தனிநபரின் உளவியல் அல்ல. அது கூட்டு நன்வுநிலை (Collective Consciousness) என்றார். இதனையே சமூகவியல் முறையின் விதிகள் என்ற நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “சந்தேகமின்றி தனிநபர் நன்வுநிலை இல்லையெனில் கூட்டு நன்வுநிலையும் இல்லை. இது கட்டாய நிபந்தனை,

ஆனால் இது போதுமானதன்று. தனிநபர்களின் உணர்வுகள் ஒரு குறித்த வகையில் உறவு பூண்டு கூட்டாகவும் உள்ளன. இதுதான் மீதமாயுள்ள கட்டாய நிபந்தனையாகும். இந்த உறவின் விளைவுதான் சமூக வாழ்வாகும். எனவேதான் சமூக மெய்மைகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் கூட்டு நன்வுநிலை எனவும் வழங்கப்படுகின்றது.

சமூக உண்மைகள் தனிமனித விருப்பத்தின் வழி தோன்றியவை அல்ல. எனவே அவற்றை தனியன்களின் கூட்டுவாழ்வுக்கான உண்மைகளில் இருந்தே உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். சமூக உண்மைகள் தன்மை ரீதியில் உளவியல் ரீதியான உண்மைகளில் நின்றுமே வேறுபட்டுள்ளதனால் இவை பற்றிய ஆய்வுகள் வெவ்வேறுமட்டப் பகுப்பாய்வினை வேண்டி நிற்கின்றன.

ஓர்ஹைம் சமூக உண்மைகள் பிரதானமாக பின்வரும் இரண்டு பண்புகளைக் கொண்டிருப்பதாக குறிப்பிடுகின்றார். அவையாவன

▪ சமூக உண்மைகள் பொருள் சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

▪ அவை புறநிலையானதாகவும், தனி மனிதர்களது செயற்பாடுகள், நடத்தைகளில் மேலாதிக்கம் செலுத்துவதாகவும் காணப்படுகின்றன.

மேலும் சமூக மெய்மைகள் குறித்து குறிப்பிட்டிருந்த ஓர்ஹைம் அவற்றை ஆராயும் முறையியல்கள் குறித்தும் அதிக கவனம் செலுத்தியிருந்தார். ஓர்ஹைமினது முதன்மை வாய்ந்த ஆய்வுகளில்லல்லாம் சமூகம் குறித்த விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுக்கான முறையியல் குறித்த அவரது பங்களிப்புக்களைக் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. ஓர்ஹைமின் ஆராய்ச்சி முறையானது சமூக மெய்மையை அடையாளம் காணவும், ஆய்வு செய்யவும், விளக்கவும் தேவையான விதிமுறைகளை உள்ளடக்கியதாகும். ஓர்ஹைம் தனது ‘சமூகவியல் முறையின் விதிகள்’ (Rules of Sociological Method) எனும் நூலில் “இயற்கை விஞ்ஞானங்கள் எத்தகையதொரு முறையியலினால் அணுகப்படுகின்றதோ, அத்தகையதொரு முறையியலினாலேயே சமூக விஞ்ஞானமும் அணுகப்படுதல் வேண்டும்” என வாதிட்டார். மேலும் அந்நூலில் அவர் சமூகத் தோற்றப்பாடுகள் குறித்த அறிவியல் ஆராய்ச்சியின் ஐந்து நிலைகளைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

▪ அடிமூலச் செய்திகளை உற்று

நோக்கக்கூடிய குணங்களைக் கொண்டு வரையறை செய்தார்.

பல நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்ச்சி செய்ததன் பின்னர் பொதுநிலையினை விளக்குதல். (இங்கு தொகுத்தறி முறையின் பண்பு உள்வாங்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது)

பொது (General), வகைப்பிரிப்பு (Species) என இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்தல்.

வேறுபாடுகளுக்கான காரணங்களை ஒப்பிடுதலும் ஆராய்ச்சி செய்தலும்.

மேற்கண்ட வெவ்வேறு நிலைகளிலும் ஏற்படுகின்ற பொதுவிதிமுறைகளைக் கண்டுபிடித்தல்.

மேலும் சமூகம் குறித்த விஞ்ஞான ரீதியான கற்கைக்கான முதல் நடவடிக்கையாக முற்கற்பிதமான எண்ணங்களை துடைத்தெறிய வேண்டும் என்பது இவரது கருத்தாகும். ஆராய்ச்சியாளர்கள் உள்ளூணர்ச்சிகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். தன்னுடைய விருப்பு, வெறுப்புக்களைத் தவிர்த்து; ஆராய்ச்சிப் பொருளைப் பற்றிய முற்கூட்டிய கருத்துக்களைக் கொள்ளாமல் சமநிலை வகித்து; விஞ்ஞான உட்பாங்கு நிலையோடு அதனுடைய பொதுவான தகவல்களை ஆராய வேண்டும். சமூக உண்மைகளை அல்லது சமூகத் தோற்றப்பாடுகளை அவதானிப்பதன் வழி சாதாரண மனித சிந்தனையில் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் தவறான கருத்துக்களை இனங்கண்டு அதிலிருந்து ஆய்வாளர்கள் விடுபட வேண்டும். மேலும் ஒரு நிகழ்ச்சியில் வேறுபாடு ஏற்படும் பொழுது, அந்த வேறுபாட்டிற்கான காரணங்களைக் கண்டறிவதற்கு முக்கியத்துவம் அளித்ததோடு, அவ்வாறு கண்டறிவதற்கு முன் வேறுபாடுகள் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்திருப்பதற்கான காரணங்களை புள்ளிவிபர ரீதியாகவும், தர்க்க ரீதியாகவும் வெளிக்கொணர வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தினார்.

அடுத்து அனைத்து சமூகவியல் ஆய்வின் உள்ளடக்கமும் சில பொதுவான புறவய இயல்புகளால் வரையறுக்கப்பட்டதாக அமைய வேண்டும் என்பது டுர்ஹெமினது கருத்தாகும். மேலும் தனிமனித செயலுக்கு அப்பாற்பட்டு கூட்டுப் பழக்கவழக்கங்களுக்கான அடிப்படைக் காரணங்களை ஆராய மறைமுகப் பரிசோதனை அல்லது ஒப்பியல் முறையே சமூகவியலுக்கு உகந்தது என்பதனை தனது ஆய்வுகள் மூலம் தெளிவுபடுத்தினார். சமூகப் பரிணாமப் பிரச்சினைகளில் மட்டுமன்றி சமூக அமைப்பியல்

பிரச்சினைகளிலும் கவனம் செலுத்தினார். அதாவது சமூக தோற்றப்பாடுகள் எவ்வாறு சமூக அமைப்பினைத் தாங்கியுள்ளன என்பதனை விளக்குகின்றார். அத்தகைய சமூக நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்வதற்கு செயல்விளக்கக் கோட்பாட்டு முறை (Functionalistic Approach) சிறப்பானது. அதன் மூலம் சமூக அமைப்பியல் செயற்பாடுகளுக்கான காரணங்களையே ஆராய வேண்டும் என்பதனை டுர்ஹெமினது தொழிற்பிரிப்பு, தற்கொலை என்பன குறித்த ஆய்வுகள் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

விஞ்ஞான உண்மையினை நோக்கிய டுர்ஹெமினுடைய மெய்யியல் அணுகுமுறைகளில் செயற்பாட்டியல் பகுப்பாய்வு முதன்மை வாய்ந்த ஒன்றாகும். செயற்பாடு என்பது ஒரு நடவடிக்கை அன்று. மாறாக அது சில தேவைகளை நிறைவேற்றும் கருவியே எனலாம். சமூக உண்மைகளை (Social Facts) செயற்பாடு; பல்வேறுபட்ட சமூக உண்மைகளின் வெளிப்பாடே சமூக அமைப்பாகும். எனவே செயற்பாடு பற்றி தெளிவான கருத்தினைப் பெறவேண்டும் எனின் சமூக உண்மைகள் பற்றிய புரிந்து கொள்ளல்கள் அவசியமாகின்றது. இதற்கு செயற்பாட்டியல் பகுப்பாய்வு பெரிதும் துணை புரிவதாய் அமைகின்றது. செயற்பாட்டியல் பகுப்பாய்வானது விதிக் கோட்பாட்டு முறைகளுக்கு மாற்றாக அமைந்தது. ஒரு சமூக உண்மையினை விளக்க முற்படும் பொழுது அது உண்டாக்கிய வினைத்திறான விளைவுகளையும், அது நிறைவு செய்த செயற்பாட்டையும் கருத்திற் கொள்வது அவசியம். டுர்ஹெம் இருவேறு வழிமுறைகளின் ஊடாக செயற்பாட்டியற் பகுப்பாய்வினை விளக்கினார்.

- வரலாற்று ரீதியான விசாரணை
- தனியன்களின் ஊக்கல்களினடியான விசாரணை

இவற்றில் இரண்டாவது வகை, சமூக விஞ்ஞான விசாரணைகளில் எல்லைநிலை முக்கியத்துவம் உடையது. விளைவுகளை எதிர்பார்க்க முடியாமலேயே தனியன்கள் செயற்படும் விடயங்களை மட்டுமே இவை விளக்கக்கூடியன. ஒரு சமூக உண்மையின் முழுமையான விளக்கத்திற்கு வரலாறு மற்றும் செயற்பாட்டியல் ஆகிய இருவகைப் பகுப்பாய்வுகளும் இன்றியமையாதவை ஆகும். இவரது சமூகம் குறித்த விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுகளில் தற்கொலை குறித்த ஆய்வு முதன்மையானதும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும் ஆகும்.

“தற்கொலை என்பது அதன் விளைவு வ்வாற்றிற்கும் என்ற பூரண விளக்கமுடைய ஒருவரால் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ தனக்குத்தானே ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் மரணமாகும்” என தற்கொலையினை வரைவிலக்கணம் செய்த டூர்ஹெம் அது குறித்த ஆய்வில் புள்ளிவிபரவியல் தரவுகளுக்கு கோட்பாட்டு வடிவம் வழங்குவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். தற்கொலை என்பதனை ஒரு உள்நோக்கான, சுயமான செயலாக வரையறுக்கத் தயங்கிய டூர்ஹெம் அதற்குப் பதிலாக தற்கொலை என்பதனை ஒரு சமூக தோற்றப்பாடாக (Suicide is a social phenomina) வரையறை செய்தார். தனது கருத்தினை நிறுவும் நோக்கில் புள்ளிவிபரவியற் பகுப்பாய்வினை பயன்படுத்தியதோடு; அதன் வழி தற்கொலைக்கு உளவியல், மரபுரிமையியல், சூழலியல், புவியியல், இனவியல் காரணிகளை முன்வைத்த முன்னைய கோட்பாடுகளை மறுதலித்து; தற்கொலைக்கு அடிப்படையான சமூக உண்மையினை விளக்கினார். குழுக்களுக்கிடையிலான இணைவுநிலை, முக்கிய கூட்டுச் செயற்பாடு என்பவற்றுக்கிடையிலான இணைவினை பகுப்பாய்வு செய்ததன் வழி தற்கொலை வீதத்தில் சமூகக் காரணிகளின் செல்வாக்கினை ஆழமாக நிறுவினார்.

மேலும் சமூக ஒருங்கிணைவு, சமூக ஒழுங்குபடுத்தல் எனும் இரண்டு சாரா மாற்றங்களினடியாக டூர்ஹெம் தற்கொலையை விளக்கினார். சமூக ஒருங்கிணைவு, சமூக ஒழுங்குபடுத்தல் ஆகிய இவையிரண்டும் மிக அதிகமாகின்ற போதும், மிகக் குறைவாகின்ற போதும் தற்கொலைக்கான சாத்தியம் ஏற்படுகின்றது. நவீன உலகில் தன்முனைப்பும், அதன் நியம மறுதலையான அனோமியும் தற்கொலைக்கான முதன்மைக் காரணிகளாகின்றன.

தற்கொலை வீதமானது ஒரு குழுவிற்கு அதிகமாகவும், இன்னொரு குழுவில் குறைவாகவும் இருப்பது ஏன்? குறித்த ஒரு சூழமைவு மற்றொரு சூழமைவை விட அதிகளவான தற்கொலைக்கு காரணமாவது ஏன்? என்பது போன்ற வினாக்களுக்கான டூர்ஹெமினுடைய தேடல் தற்கொலை குறித்த விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுகளுக்கு வித்திட்டது. டூர்ஹெம் திரட்டிய புள்ளிவிபரங்கள் பின்வரும் முடிவுகளைப் புலப்படுத்தின.

- தற்கொலை விகிதம் வருடாவருடம் ஏறத்தாழ ஒரே நிலையில் இருக்கின்றது.

- தற்கொலை விகிதம் குளிர்காலத்தை விட கோடைகாலத்தில் உயர்வடைந்து காணப்படுகின்றது.
- ஆண்களை விட பெண்களிடம் தற்கொலை விகிதம் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.
- நகரத்தில் வாழ்பவர்களை விட கிராம குழுக்களிடம் தற்கொலைகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.
- இளைஞர்களை விட முதியவர்களிடம் தற்கொலை விகிதம் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.
- படைசாராதவர்களை விட, அதிக படைவீரர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்கின்றனர்.
- கத்தோலிக்கர்களை விட புரட்டஸ் தாந்துக்களிடம் தற்கொலை விகிதம் அதிகம்.
- திருமணம் செய்தவர்களை விட, திருமணமாகாதவர்கள், விவாகரத்தானவர்கள், விதவைகளிடம் தற்கொலை விகிதம் அதிகம்.
- திருமணம் செய்தவர்களில் பெற்றோர்களை விட குழந்தைகள் இல்லாதவர்களிடம் தற்கொலை விகிதம் அதிகம்.

தற்கொலை குறித்த தனது ஆய்வுகளின் வழியாக டூர்ஹெம் தற்கொலையை மூன்று வகையாக வகைப்படுத்துகின்றார்.

1. தன்முனைப்புத் தற்கொலை அல்லது அகநிலைத் தற்கொலை (Egoistic Suicide) :- தன்னலம் பற்றிய ஆணவம் வெளிப்படுகின்ற இவ்வகைத் தற்கொலை தனிமனிதன் குழுவாழ்வில் குறைவாகப் பங்குபற்றுவதனால் ஏற்படுகின்றது.
2. அனோமி தற்கொலை அல்லது நியம மறுநிலைத் தற்கொலை (Anomic Suicide) :- இது திடீரென ஏற்படுகின்ற சமூக மாற்றங்களினால் உண்டாவது. மாற்றமடைந்த சமூகத்தில் தன்னால் சீராக வாழமுடியாது என்ற எண்ணத்தில் நிகழ்வது.
3. பொதுநலத் தற்கொலை அல்லது உன்னத தற்கொலை :- பொதுநல நோக்கிலான தற்கொலை என்பது ஏனையோரின் நல்வாழ்விற் காக தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்வதாகும். குழுவாழ்வில் அளவுக்கு அதிகமாக பங்குபற்றுவதனால் இது ஏற்படுகின்றது.

இவ்வாறாக சமூகம்சார் உண்மைகளை நோக்கிய அவரது மெய்யியல் அணுமுறையானது

சமூக விஞ்ஞான முறையியல் வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தியது. அதேவேளை அதற்கு எதிராக பல விமர்சனங்களும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விமர்சனத் திறனாய்வு.

டிமாஷாப் என்பவர் “டுர்ஹைமினது கருத்துக்களான சமூக மெய்மைகளும், கூட்டு நனவுநிலையும் சமூகவியலின் உண்மைகளை தவறான பாதைக்கு எடுத்துச் செல்வன” என விமர்சித்தார். மேலும் லூயி கோசர் “சமூக அமைப்பு, ஒற்றுமைக்கு அளித்த முக்கியத்துவம் பக்கச் சார்பான தன்மையினைக் கொண்டுள்ளது” என்கின்றார்.

என்னும் காளமாக்ஸ் முன்வைத்ததை விட டுர்ஹைமின் கூட்டு நனவுநிலை மிகவும் அழுத்தம் கூடியதெனக் கருதப்படுகின்றது. ஏனெனில் உளவியல் கொள்கையை டுர்ஹைம் ஒரு அளவிற்கு மேல் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இவ்வாறு டுர்ஹைம் உளவியலை ஏற்றுக் கொள்ளாத தன்மையும் சில அறிஞர்களால் விமர்சனத்திற்குரியதாக நோக்கப்பட்டது. குறிப்பாக டுர்ஹைமின் சமகாலத்தவரான வில்ஹெல்ம் டில்தேய் என்பவர் டுர்ஹைமினது கருத்திற்கு மாறாக சமூகத் தோற்றப்பாட்டை ஆராய்வதற்கு உளவியலின் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். தனிநபரின் ஆய்வுக்காக உளவியலில் பயன்படுத்தப்படும் உள்நோக்கு முறையை சமூகத் தோற்றப்பாட்டு ஆய்வுக்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் கருதினார். சமூக மெய்மைகளை ஆராய்வதற்கு பௌதீக விஞ்ஞான முறைகள் போதுமானதன்று என்றும்; ‘இயற்கை விளக்கப்பட வேண்டும்’ ஆனால் வாழ்வு விடயத்தில் ஆன்மாவைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் சமூக மெய்மையினை ஒரு பொருளாகக் கருத முடியாது எனவும் விமர்சிக்கப்பட்டது. ஏனெனில் மனித நடத்தை சிக்கலானது. ஒரு ‘பொருள்’ என்பதை விடவும் அது அதிகமானது. நடத்தையை ஒரு விதிக்குட்பட்டதாகக் கொள்வதற்குச் சில தடைகள் உள்ளன. தனித்தன்மை வாழ்ந்த தனிநபரின் நடத்தைக் கோலம் இத் தடைகளுள் முக்கியமானதாகும். பொதுவிதிக்குள் அடக்க முடியாத அம்சங்களை தனிநபர் ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. தனிநபரின் நடவடிக்கைகளும், எண்ணங்களும் பொதுத் தன்மை பெறாத பிரத்தியேக வடிவம்

பெற்றவை எனவும் வாதிடுவர்.

எது எவ்வாறுருப்பினும் டுர்ஹைமினுடைய மெய்யியல் அணுகுமுறையானது இன்றும் பல ஆய்வாளர்களாலும் எடுத்தாளப்படுவதாக உள்ளது. அத்தோடு அது இன்றுள்ள சமூக விஞ்ஞான முறைகளுக்கு முன்னோட்டமாய் அமைந்த தொன்றாகவும் காணப்படுகின்றது.

முடிவுரையும் பரிந்துரைகளும்.

டுர்ஹைமினது விஞ்ஞான உண்மைகளை நோக்கிய மெய்யியல் அணுகுமுறைகள் புலனெறிவாதப் பின்னணியினைக் கொண்டிருந்ததோடு, சமூகம் குறித்த விஞ்ஞான ஆய்வுகளின் வளர்ச்சிக்கு மேலும் வழிவகுத்தன. இன்று பெரும்பாலான பிரயோக சமூக மெய்யியல் ஆய்வுகள் இவருடைய அணுகுமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமையானது அவரது மெய்யியல் அணுகுமுறைகளின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. மேலும் டுர்ஹைமினுடைய சமூக விஞ்ஞான அணுகுமுறைகளின் விருத்தி நிலையே இன்றைய சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுகள் என்ற வகையில் இன்றைய சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுகளோடு, டுர்ஹைமினுடைய அணுகுமுறைகளை ஒப்பீடு செய்யும் வகையிலான ஒப்பியல் ஆய்வுகள் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்பதனை இவ்வாய்வு பரிந்துரை செய்கின்றது.

References

- அனஸ், எம்.எஸ்.எம் (2010) விஞ்ஞானமும், சமூக விஞ்ஞானங்களும் ஒரு முறையியல் நோக்கு, கொடும்பு; குமரன் புத்தக இல்லம்.
- கிருஷ்ணமூர்த்தி.ஜெ (2000) சமூகவியல் கோட்பாடுகள், அண்ணாமலை நகர்; அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
- சண்முகலிங்கன், என் (2008) சமூகவியல் கோட்பாட்டு மூலங்கள் - அமைப்பும் இயங்கியலும், யாழ்ப்பாணம்; நாகலிங்கம் நூலாலயம்.
- மயூரபுன்.ந (2012) சமூகப் பிரச்சினைகள் : சில சமூகவியல் குறிப்புக்கள், யாழ்ப்பாணம்; எழினி.